

СХІДНЕ МІЖОБЛАСНЕ ТЕРИТОРІАЛЬНЕ ВІДДІЛЕННЯ АНТИМОНОПОЛЬНОГО КОМІТЕТУ УКРАЇНИ

РЕКОМЕНДАЦІЇ АДМІНІСТРАТИВНОЇ КОЛЕГІЇ СХІДНОГО МІЖОБЛАСНОГО ТЕРИТОРІАЛЬНОГО ВІДДІЛЕННЯ

від 05 січня 2023 року

№ 70/З-рк/к

м. Київ

ЗАЧЕПИЛІВСЬКА СЕЛИЩНА
РАДА

(конфіденційна інформація)

Про припинення дій, які містять ознаки порушення законодавства про захист економічної конкуренції, усунення причини виникнення порушення і умов, що йому сприяють

За результатами розгляду рішення XXIV сесії VIII скликання ЗАЧЕПИЛІВСЬКОЇ СЕЛИЩНОЇ РАДИ від 13 червня 2022 року № 3766 «Про встановлення ставок та пільг із сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки на 2023 рік» Східним міжобласним територіальним відділенням Антимонопольного комітету України (далі – Відділення) встановлено наступне.

Відповідно до інформації, розміщеної в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб–підприємців та громадських формувань, ЗАЧЕПИЛІВСЬКА СЕЛИЩНА РАДА (далі - Селищна рада) є юридичною особою; ідентифікаційний код юридичної особи (*конфіденційна інформація*); місцезнаходження: (*конфіденційна інформація*). Основним видом діяльності є (*конфіденційна інформація*).

Відповідно до частини першої статті 5 та частини першої статті 10 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» Селищна рада входить до системи місцевого самоврядування та є органом місцевого самоврядування,

що представляє відповідну територіальну громаду та здійснює від її імені та в її інтересах функції і повноваження місцевого самоврядування, визначені Конституцією України, цим та іншими законами.

Відповідно до частини другої статті 19 Конституції України органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Згідно з частиною другою статті 2 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» місцеве самоврядування здійснюється територіальними громадами сіл, селищ, міст як безпосередньо, так і через сільські, селищні, міські ради та їх виконавчі органи, а також через районні та обласні ради, які передбачають спільні інтереси територіальних громад сіл, селищ, міст.

Згідно зі статтею 73 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» акти ради, міського голови, виконавчого комітету, прийняті в межах своєї компетенції, є обов'язковими для виконання всіма розташованими на відповідній території органами виконавчої влади, об'єднаннями громадян, підприємствами, установами та організаціями, посадовими особами, а також громадянами, які постійно або тимчасово проживають на відповідній території.

Отже, відповідно до Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» Селищна рада в межах своєї компетенції самостійно вирішує питання місцевого значення, виходячи з інтересів громадян, які проживають на території Зачепилівської територіальної громади, забезпечує дотримання законності та правопорядку.

Відповідно до статті 2 Закону України «Про захист економічної конкуренції» відносини органів державної влади, органів місцевого самоврядування, органів адміністративно-господарського управління та контролю із суб'єктами господарювання; суб'єктів господарювання з іншими суб'єктами господарювання, із споживачами, іншими юридичними та фізичними особами у зв'язку з економічною конкуренцією регулюються Законом України «Про захист економічної конкуренції». Цей Закон застосовується до відносин, які впливають чи можуть вплинути на економічну конкуренцію на території України.

Тобто, відповідно до вказаних законодавчих норм, реалізація Селищною радою покладених на неї повноважень має здійснюватися з дотриманням вимог чинного законодавства, у тому числі Закону України «Про захист економічної конкуренції».

Статтею 143 Конституції України встановлено, що територіальні громади села, селища, міста безпосередньо або через утворені ними органи місцевого самоврядування встановлюють місцеві податки і збори відповідно до закону.

Частиною першою статті 26 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» визначено, що до виключної компетенції сільських, селищних, міських рад відноситься, зокрема, встановлення місцевих податків і зборів відповідно до Податкового кодексу України (далі - ПКУ) та прийняття рішень щодо надання відповідно до чинного законодавства пільг по місцевим податкам і зборам, а також земельному податку.

Відповідно до положень статті 4 ПКУ податкове законодавство України ґрунтується, зокрема, на принципах:

- рівності усіх платників перед законом, недопущення будь-яких проявів податкової дискримінації;
- нейтральності оподаткування - установа податків та зборів у спосіб, який не впливає на збільшення або зменшення конкурентоздатності платників податків.

Положеннями пункту 12.4 статті 12 ПКУ встановлено, що до повноважень сільських, селищних, міських рад та рад об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, щодо податків та зборів належать: встановлення ставок місцевих податків та зборів в межах ставок, визначених цим Кодексом; прийняття рішення про встановлення місцевих податків та зборів, зміну розміру їх ставок, об'єкта оподаткування, порядку справляння чи надання податкових пільг, яке тягне за собою зміну податкових зобов'язань платників податків та яке набирає чинності з початку бюджетного періоду.

Згідно з підпунктом 12.3.7 пункту 12.3 статті 12 ПКУ не дозволяється сільським, селищним, міським радам та радам об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, встановлювати індивідуальні пільгові ставки місцевих податків та зборів для окремих юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців і фізичних осіб або звільняти їх від сплати таких податків та зборів.

Загальні правові норми щодо сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, закріплені положеннями статті 266 ПКУ.

Згідно з підпунктом 266.1.1 пункту 266.1 статті 266 ПКУ платниками податку є фізичні та юридичні особи, в тому числі нерезиденти, які є власниками об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості.

Відповідно до статті 42 Господарського кодексу України (далі - ГКУ) підприємництвом (господарською комерційною діяльністю) визнається самостійна, ініціативна, систематична, на власний ризик господарська діяльність, що здійснюється суб'єктами господарювання (підприємцями) з метою досягнення економічних і соціальних результатів та одержання прибутку.

Фізична особа, згідно зі статтею 50 Цивільного кодексу України (далі - ЦКУ), здійснює своє право на підприємницьку діяльність за умови її державної

реєстрації в порядку, встановленому законом. Таким чином, статус фізичної особи-підприємця – це юридичний статус фізичної особи, який засвідчує її право на заняття підприємницькою діяльністю з метою одержання прибутку за умови державної реєстрації.

Згідно з підпунктом 266.2.1 пункту 266.2 статті 266 ПКУ об'єктом оподаткування є об'єкт житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі його частка.

Під час визначення та встановлення ставок податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, коди та найменування об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості зазначаються відповідно до Державного класифікатора будівель та споруд ДК 018-2000, затвердженого наказом Державного комітету України по стандартизації, метрології та сертифікації від 17.08.2000 № 507 (далі – ДК 018-2000).

Підпунктом 14.1.129¹ статті 14 ПКУ визначено, що об'єкти нежитлової нерухомості - будівлі, приміщення, що не віднесені відповідно до законодавства до житлового фонду. У нежитловій нерухомості виділяють:

- а) будівлі готельні - готелі, мотелі, кемпінги, пансіонати, ресторани та бари, туристичні бази, гірські притулки, табори для відпочинку, будинки відпочинку;
- б) будівлі офісні - будівлі фінансового обслуговування, адміністративно-побутові будівлі, будівлі для конторських та адміністративних цілей;
- в) будівлі торговельні - торгові центри, універмаги, магазини, криті ринки, павільйони та зали для ярмарків, станції технічного обслуговування автомобілів, їдальні, кафе, закусочні, бази та склади підприємств торгівлі й громадського харчування, будівлі підприємств побутового обслуговування;
- г) гаражі - гаражі (наземні й підземні) та криті автомобільні стоянки;
- г) будівлі промислові та склади;
- д) будівлі для публічних виступів (казино, ігорні будинки);
- е) господарські (присадибні) будівлі - допоміжні (нежитлові) приміщення, до яких належать сараї, хліви, гаражі, літні кухні, майстерні, вбиральні, погребі, навіси, котельні, бойлерні, трансформаторні підстанції тощо;
- є) інші будівлі.

Згідно з частиною першою статті 319 ЦКУ власник володіє, користується, розпоряджається своїм майном на власний розсуд. Відповідно до частини першої статті 320 ЦКУ власник має право використовувати своє майно для здійснення підприємницької діяльності, крім випадків, встановлених законом.

Отже, як юридичні особи, так і фізичні особи - підприємці можуть здійснювати певну підприємницьку діяльність у приміщеннях нежитлової нерухомості, що перебуває у їх власності.

З огляду на вищевикладене, фізичні особи – підприємці, здійснюючи певну підприємницьку діяльність у приміщеннях нежитлової нерухомості, що перебуває у їх власності (зокрема, у приміщеннях, що не віднесені до житлового фонду), можуть вважатися учасниками відповідних товарних ринків та бути конкурентами іншим суб'єктам господарювання, що вже діють, або діятимуть на зазначених ринках.

Підпунктом 266.5.1 пункту 266.5 статті 266 ПКУ врегульовані ставки податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки. Так, ставки податку для об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних та юридичних осіб, встановлюються за рішенням сільської, селищної, міської ради або ради об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, залежно від місця розташування (зональності) та типів таких об'єктів нерухомості у розмірі, що не перевищує 1,5 відсотка розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року, за 1 квадратний метр бази оподаткування.

Рішенням XXIV сесії VIII скликання ЗАЧЕПИЛІВСЬКОЇ СЕЛИЩНОЇ РАДИ від 13 червня 2022 року № 3766 «Про встановлення ставок та пільг із сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки на 2023 рік» (далі - Рішення № 3766) встановлено ставки та пільги зі сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, на території Зачепилівської об'єднаної територіальної громади на **2023 рік**.

В Додатку 1 до Рішення № 3766, встановлено ставки податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, які діють на території Зачепилівської об'єднаної територіальної громади з 01.01.2023 (інформація наведена у таблиці 1).

Таблиця 1

Класифікація будівель та споруд		Ставки податку (% розміру мінімальної заробітної плати) за 1 кв. м	
Код	Назва	Для юридичних осіб	Для фізичних осіб
122	Будівлі офісні		
1220	Будівлі офісні		
1220.2	Будівлі фінансового обслуговування	0,6	0,3
1220.5	Адміністративно-побутові будівлі промислових підприємств	0,6	0,3
1220.9	Будівлі для конторських та адміністративних цілей інші	0,6	0,3

124	Будівлі транспорту та засобів зв'язку		
1242	Гаражі		
1242.1	Гаражі наземні	0,5	0,1
1242.2	Гаражі підземні	0,5	0,1
125	Будівлі промислові та склади		
1251	Будівлі промислові		
1251.1	Будівлі підприємств машинобудування та металообробної промисловості	1,0	0,5
1251.2	Будівлі підприємств чорної металургії	1,0	0,5
1251.3	Будівлі підприємств хімічної та нафтохімічної промисловості	1,0	0,5
1251.4	Будівлі підприємств легкої промисловості	1,0	0,5
1251.5	Будівлі підприємств харчової промисловості	1,0	0,5
1251.6	Будівлі підприємств медичної та мікробіологічної промисловості	1,0	0,5
1251.7	Будівлі підприємств лісової, деревообробної та целюлозно-паперової промисловості	1,0	0,5
1251.8	Будівлі підприємств будівельної індустрії, будівельних матеріалів та виробів, скляної та фарфоро-фаянсової промисловості	1,0	0,5
1251.9	Будівлі інших промислових виробництв, включаючи поліграфічне	1,0	0,5

За результатами аналізу Рішення № 3766 Відділенням встановлено, що Селищною радою визначені різні розміри ставок податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, (% розміру мінімальної заробітної плати за 1 кв. м.) для юридичних та фізичних осіб.

В той же час, ставки податку для фізичних осіб можуть бути застосовані для фізичних осіб-підприємців, які відповідно до чинного законодавства є суб'єктами господарювання, здійснюють підприємницьку діяльність з метою отримання прибутку, на однакові класифікатори об'єктів виробничого та не

виробничого призначення відповідно до ДК 018-2000 (за кодами класифікації 1220 «Будівлі офісні», 1242 «Гаражі», 1251 «Будівлі промислові»).

Так, для фізичних осіб-підприємців встановлені менші розміри ставок податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки у порівнянні з юридичними особами за кодами класифікації: 1220 «Будівлі офісні» (1220.2 «Будівлі фінансового обслуговування», 1220.5 «Адміністративно-побутові будівлі промислових підприємств», 1220.9 «Будівлі для конторських та адміністративних цілей інші»), 1242 «Гаражі» (1222.1 «Гаражі наземні», 1222.2 «Гаражі підземні»), 1251 «Будівлі промислові» (1251.1 «Будівлі підприємств машинобудування та металообробної промисловості», 1251.2 «Будівлі підприємств чорної металургії», 1251.3 «Будівлі підприємств хімічної та нафтохімічної промисловості», 1251.4 «Будівлі підприємств легкої промисловості», 1251.5 «Будівлі підприємств харчової промисловості», 1251.6 «Будівлі підприємств медичної та мікробіологічної промисловості», 1251.7 «Будівлі підприємств лісової, деревообробної та целюлозно-паперової промисловості», 1251.8 «Будівлі підприємств будівельної індустрії, будівельних матеріалів та виробів, скляної та фарфоро-фаянсової промисловості», 1251.9 «Будівлі інших промислових виробництв, включаючи поліграфічне»).

Застосування різних розмірів ставок податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, для юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців, які діють на відповідному товарному ринку, безпосередньо не впливає на структуру товарного ринку, проте, замінює собою власні досягнення суб'єктів господарювання, як джерело здобуття ними переваг у конкуренції за допомогою зовнішніх чинників.

Отже, окремі суб'єкти господарювання, для яких встановлені менші розміри ставок податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, можуть здобувати перевагу у конкуренції не завдяки власним досягненням, що може впливати на економічну конкуренцію на відповідних товарних ринках.

Відповідно до частини першої статті 4 Закону України «Про захист економічної конкуренції» державна політика у сфері розвитку економічної конкуренції та обмеження монополізму, здійснення заходів, які сприяють розвитку конкуренції, здійснюється, у тому числі, органами місцевого самоврядування. Частина друга статті 4 Закону України «Про захист економічної конкуренції» визначає, що органи місцевого самоврядування зобов'язані сприяти розвитку конкуренції та не вчиняти будь-яких неправомірних дій, які можуть мати негативний вплив на конкуренцію.

Визначення поняття економічної конкуренції передбачене статтею 1 Закону України «Про захист економічної конкуренції», а саме економічна конкуренція (конкуренція) - змагання між суб'єктами господарювання з метою здобуття завдяки власним досягненням переваг над іншими суб'єктами господарювання, внаслідок чого споживачі, суб'єкти господарювання мають

можливість вибирати між кількома продавцями, покупцями, а окремий суб'єкт господарювання не може визначати умов обороту товарів на ринку.

Тобто, виконання органами місцевого самоврядування зобов'язання щодо сприяння розвитку конкуренції та не вчинення будь-яких дій, які можуть мати негативний вплив на конкуренцію, здійснюється шляхом створення, відповідно до вимог чинного законодавства, умов за яких здобуття суб'єктами господарювання переваг над іншими суб'єктами господарювання повинно відбуватися саме завдяки власним досягненням, внаслідок чого споживачі, суб'єкти господарювання мають можливість вибирати між кількома продавцями, покупцями, а окремий суб'єкт господарювання не може визначити умов обороту товарів на ринку, чим забезпечується змагальність між суб'єктами господарювання, що є головною ознакою конкуренції.

Недотримання принципів податкового законодавства призводить до обмеження конкуренції та, відповідно, до нездійснення органами місцевого самоврядування заходів, які сприяють розвитку конкуренції, здійснення яких є одним із заходів, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері розвитку економічної конкуренції та обмеження монополізму.

Відповідно до частини другої статті 25 ГКУ органам місцевого самоврядування, що регулюють відносини у сфері господарювання, зокрема, забороняється приймати акти або вчиняти дії, що визначають привілейоване становище суб'єктів господарювання тієї чи іншої форми власності, або ставлять у нерівне становище окремі категорії суб'єктів господарювання чи іншим способом порушують правила конкуренції.

Частиною другою статті 4 Закону України «Про захист економічної конкуренції» визначено, що органи місцевого самоврядування зобов'язані сприяти розвитку конкуренції та не вчиняти будь-яких неправомірних дій, які можуть мати негативний вплив на конкуренцію.

У розумінні статті 15 Закону України «Про захист економічної конкуренції» антиконкурентними діями органів місцевого самоврядування є прийняття будь-яких актів (рішень, наказів, розпоряджень, постанов, тощо) або будь-які інші дії та бездіяльність, які призвели чи можуть призвести до спотворення конкуренції.

Під спотворенням конкуренції розуміється настання (можливість настання) таких наслідків, що полягають у зміні об'єктивно існуючих факторів, які обумовлюють (визначають) інтенсивність конкуренції, можливості учасників ринку конкурувати між собою на відповідному ринку.

Згідно з абзацом сьомим частини другої статті 15 Закону України «Про захист економічної конкуренції» антиконкурентними діями органів місцевого самоврядування визнається надання окремим суб'єктам господарювання або групам суб'єктів господарювання пільг чи інших переваг, які ставлять їх у

привілейоване становище стосовно конкурентів, що призводить або може призвести до недопущення, усунення, обмеження чи спотворення конкуренції.

Відповідно до частини третьої статті 15 Закону України «Про захист економічної конкуренції» вчинення антиконкурентних дій органами місцевого самоврядування забороняється і тягне за собою відповідальність згідно з законом.

Таким чином, дії ЗАЧЕПИЛІВСЬКОЇ СЕЛИЩНОЇ РАДИ, які полягають у прийнятті XXIV сесією VIII скликання ЗАЧЕПИЛІВСЬКОЇ СЕЛИЩНОЇ РАДИ рішення від 13 червня 2022 року № 3766 «Про встановлення ставок та пільг із сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки на 2023 рік», яким встановлені різні розміри ставок податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, для фізичних і юридичних осіб, що діють на одному ринку, тобто є конкурентами, на однакові класифікатори об'єктів нежитлової нерухомості відповідно до ДК 018-2000 за кодами класифікації: 1220 «Будівлі офісні» (1220.2 «Будівлі фінансового обслуговування», 1220.5 «Адміністративно-побутові будівлі промислових підприємств», 1220.9 «Будівлі для конторських та адміністративних цілей інші»), 1242 «Гаражі» (1222.1 «Гаражі наземні», 1222.2 «Гаражі підземні»), 1251 «Будівлі промислові» (1251.1 «Будівлі підприємств машинобудування та металообробної промисловості», 1251.2 «Будівлі підприємств чорної металургії», 1251.3 «Будівлі підприємств хімічної та нафтохімічної промисловості», 1251.4 «Будівлі підприємств легкої промисловості», 1251.5 «Будівлі підприємств харчової промисловості», 1251.6 «Будівлі підприємств медичної та мікробіологічної промисловості», 1251.7 «Будівлі підприємств лісової, деревообробної та целюлозно-паперової промисловості», 1251.8 «Будівлі підприємств будівельної індустрії, будівельних матеріалів та виробів, скляної та фарфоро-фаянсової промисловості», 1251.9 «Будівлі інших промислових виробництв, включаючи поліграфічне») містять ознаки порушення законодавства про захист економічної конкуренції, передбаченого абзацом сьомим частини другої статті 15, пунктом 3 статті 50 Закону України «Про захист економічної конкуренції», у вигляді антиконкурентних дій органу місцевого самоврядування, внаслідок яких окремим суб'єктам господарювання надаються переваги, які ставлять їх у привілейоване становище стосовно конкурентів, що може призвести до недопущення, усунення, обмеження чи спотворення конкуренції на відповідному ринку.

Враховуючи наведене, на підставі статті 12¹, пункту 10 частини п'ятої статті 14 Закону України «Про Антимонопольний комітет України», статей 1, 46 Закону України «Про захист економічної конкуренції», підпункту 13 частини першої пункту 3, абзацу дванадцятого пункту 7 Положення про територіальне відділення Антимонопольного комітету України, затвердженого розпорядженням Антимонопольного комітету України від 23 лютого 2001 року № 32-р, зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 30 березня 2001 року за № 291/5482 (зі змінами), адміністративна колегія Східного міжобласного

територіального відділення Антимонопольного комітету України надає ЗАЧЕПИЛІВСЬКІЙ СЕЛИЩНІЙ РАДІ (*конфіденційна інформація*) такі

РЕКОМЕНДАЦІЇ:

Припинити дії, які полягають встановленні різних розмірів ставок податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, для фізичних і юридичних осіб, що діють на одному ринку, тобто є конкурентами, на однакові класифікатори об'єктів нежитлової нерухомості відповідно до ДК 018-2000 за кодами класифікації: 1220 «Будівлі офісні» (1220.2 «Будівлі фінансового обслуговування», 1220.5 «Адміністративно-побутові будівлі промислових підприємств», 1220.9 «Будівлі для конторських та адміністративних цілей інші»), 1242 «Гаражі» (1222.1 «Гаражі наземні», 1222.2 «Гаражі підземні»), 1251 «Будівлі промислові» (1251.1 «Будівлі підприємств машинобудування та металообробної промисловості», 1251.2 «Будівлі підприємств чорної металургії», 1251.3 «Будівлі підприємств хімічної та нафтохімічної промисловості», 1251.4 «Будівлі підприємств легкої промисловості», 1251.5 «Будівлі підприємств харчової промисловості», 1251.6 «Будівлі підприємств медичної та мікробіологічної промисловості», 1251.7 «Будівлі підприємств лісової, деревообробної та целюлозно-паперової промисловості», 1251.8 «Будівлі підприємств будівельної індустрії, будівельних матеріалів та виробів, скляної та фарфоро-фаянсової промисловості», 1251.9 «Будівлі інших промислових виробництв, включаючи поліграфічне») та містять ознаки порушення законодавства про захист економічної конкуренції, передбаченого абзацом сьомим частини другої статті 15, пунктом 3 статті 50 Закону України «Про захист економічної конкуренції», у вигляді антиконкурентних дій органу місцевого самоврядування, внаслідок яких окремим суб'єктам господарювання надаються переваги, які ставлять їх у привілейоване становище стосовно конкурентів, що може призвести до спотворення конкуренції на відповідному ринку, шляхом приведення рішення XXIV сесії VIII скликання ЗАЧЕПИЛІВСЬКОЇ СЕЛИЩНОЇ РАДИ від 13 червня 2022 року № 3766 «Про встановлення ставок та пільг із сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки на 2023 рік» у відповідність із законодавством про захист економічної конкуренції, а також усунути причини виникнення цього порушення і умов, що йому сприяють.

Про результати розгляду рекомендацій повідомити Східне міжобласне територіальне відділення Антимонопольного комітету України у **60-денний термін** з дня їх отримання.

Звертаємо Вашу увагу, що згідно з частиною другою статті 46 Закону України «Про захист економічної конкуренції» рекомендації органів Антимонопольного комітету України підлягають обов'язковому розгляду органом, якому вони надані.

Крім того, відповідно до частини третьої статті 46 вищезазначеного

Закону, за умови виконання положень рекомендацій у разі, якщо порушення не призвело до суттєвого обмеження чи спотворення конкуренції, не завдало значних збитків окремим особам чи суспільству та вжито відповідних заходів для усунення наслідків порушення, провадження у справі про порушення законодавства про захист економічної конкуренції не розпочинається.

Голова колегії

Юрій ГЛАДИК